

Creem una lliga nacional d'eSports

«La creació d'una Lliga Nacional d'eSports seria una excel·lent notícia per al país, per a la seva llengua i per als seus infants i joves»

D'un temps ençà, el país, conscienciat que l'oasi de la llengua en progressiva normalització a mesura que les noves generacions avançaven fa anys que va quedar sec, comença a cercar nous projectes que revitalitzin la llengua. Per això, a la darrera campanya electoral del Principat es va tornar a parlar de llengua, propositivament, i no a la defensiva, molts anys després.

Caminant en aquesta direcció, un dels projectes més il·lusionants que es podrien posar en marxa és la creació d'una Lliga Nacional d'eSports. Els eSports són competicions de videojocs retransmeses en directe, i no, no són un invent recent. Ja fa una vintena d'anys que existeixen aquestes competicions, i fa gairebé una dècada que aquests tornejos i lligues són retransmesos per internet amb grandiloqüència, gràcia i coloraines.

Per descomptat, a la taula del Bernat qui no hi és no hi és comptat, i les grans plataformes d'*streaming*, els inversors d'eSports, el veïnat de Silicon Valley, i els empresaris nostrats, ni han vist ni esperen la llengua catalana en aquest àmbit. Però si fem una petita anàlisi del nostre passat més recent, podem veure com RAC1 fou fundada després que Catalunya Ràdio obrís pas des de la creació pública.

Allò públic va obrir pas a allò privat, fins que allò privat s'ha aguantat per si sol -fins a ser líder- perquè el mercat hi era, però havia de ser despertat. Aquesta mateixa experiència és aplicable avui en dia: l'administració hauria de responsabilitzar-se de començar a despertar tots els mercats virtuals possibles, amagats sota dels interessos dels algorismes de mercat, els quals estan programats per tal d'empènyer-nos només a la piscina de les grans llengües que dominem perquè la pela és la pela.

La creació d'una Lliga Nacional d'eSports seria una excel·lent notícia per al país, per a la seva llengua i per als seus infants i joves. De ben segur que organitzar la primera temporada de la Lliga Nacional d'eSports seria molt més fàcil si Catalunya disposés del tan reivindicat canal-hub juvenil, on podria tenir-hi un bon espai de graella i anar acompanyat d'un finançament repartit entre la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i el Departament de Cultura (o el Departament on el nou govern col·loqui la Direcció General de Política Lingüística). Però la inexistència d'un canal-hub juvenil no és excusa ni pot ser aturador dels projectes ineludibles per a la normalització de la nostra llengua al segle XXI, refugi de tota esperança.

Les lligues d'eSports d'altres realitats amb més sort -i ganes- que la nostra, es vehiculen a través de jornades repartides durant tot el calendari d'una temporada natural, i els diferents equips s'enfronten uns contra els altres dins d'un videojoc. Tot plegat acaba generant una taula classificatòria com la que tots coneixem de la Lliga de Futbol Professional. En ser una activitat d'oci constant i repartida durant tot l'any, és perfecta per a presentar un projecte a la societat catalana i als seus joves i infants que tingui continuïtat i creï una zona d'exclusivitat -tan demandada pels sociolingüistes- catalanoparlant amb ganxo per a les franges d'edat on més falta fa.

Una altra prestació molt interessant que comportaria la creació d'una Lliga Nacional d'eSports és la capacitat de moure's per tot el territori. Una experiència similar al mític Rialles però pensada per a preadolescents i joves, adaptada a l'avui. Les jornades no han de passar totes a un plató situat a Barcelona, sinó que poden anar saltant de ciutat en ciutat, de dissabte en dissabte, i muntar-se a pavellons municipals: una setmana a La Sénia i l'altra a Sant Adrià de Besòs, implicant-hi centres cívics i agrupacions juvenils.

La parafernàlia logística que du implícita un projecte així no és gens complicada a nivell tècnic. Es tractaria, en una primera temporada, de contractar quatre equips de quatre persones cada un, i dos comentaristes divertits i cridaners; és a dir, d'organitzar un plató mòbil amb una pantalla gegant, dotze ordinadors, una cabina de retransmissió, molts altaveus, coloraines i les corresponents llicències dels videojocs Fifa, League of Legends, Fortnite i DOTA2. Res que no es pugui permetre l'administració.

Us imagineu tenir en la LNeS un emissor de catalanitat i modernitat, capaç de moure's pel territori, i de lliscar per Instagram, Twitch i TikTok? Adaptar-se o morir.